

מי הוא המייג'ר סעד חדאד?

פטריוט? בוגד? מנהיג לאומי או -

הלאומיים, דויד המלך, היה — הם מזהזכיר — קוויזלינג אמיתי.

דויד היה אלוף צעיר בחצרו של שאול. הוא התמרד נגד המלך. "ויתקבצו אליו כל איש-מצוק, וכל איש אשר לו נושה, וכל איש מרנפש, ויהי עליהם לשר." תיאור זה מתאים כימעט לכל מנהיג פאשיסטי בי ימינו.

במלחמת-האחים בין חבורת דויד ובין כוחות המלך, היתה ידם של אנשי שאול על העליונה. ואז עשה דויד מעשה שלא ייעשה: הוא עבר אל מחנה האויב.

גדול אויבי ישראל בתקופה ההיא היה הפלישתי. במשך דורות רבים היתה נטושה מלחמת-חורמה בין הפלישתים, שחדרו אל הארץ מצד הים, ובין הישראלים, שחדרו אליה מן המדבר. דויד עצמו, כמפקד על צבא שאול, היה לוחם ותיק בפלישתים.

"ויקם דויד ויברח ביום ההוא מפני שאול, ויבוא אל אכיש מלך גת." מספר ספר שמואל. גת היתה אחת הערים העיקריות בארץ פלשת. באותה הזדמנות חשש דויד מפני

לינג להורג בידי בני-עמו. והוא בן 58. פרשנים רבים פכורים כי הגרי מנים הפיקו אך תועלת מעטה מי קוויזלינג, ומוטב היה להם לוותר על שרותיו הטובים (או הרעים). מאחר שהנורווגים שנאוהו וזכו לו, הגביר השילטון הקוויזלינגי את השינאה לכיבוש הגרמני. יתכן שי היה בדאי יותר לגרמנים לשלוט בנורווגיה באופן ישיר, כפי מתוור כיס מפוקפקים.

אך בדבר אחד הצליח קוויזלינג. מעל לכל צפיותיו: שמו הפך מושג במאה לשונות. הוא בוודאי לא העלה על דעתו כי 33 שנים אחרי מותו ייכתב עליו מאמר בשפה העברית.

דוד בארץ פלישתים

ה שם הוא חרש, אך התופעה עצמה עתיקה כדברי ימי האנושות הפוליטית. מימי מצריים הקדומה ועד ימינו, ניסו מדינות רבות להשתלט על השטח של

סגן-אלוף יורם המיזרחי מנחה את רבי-סרן חדאד, הם מקבלים את כל ההחלטות...

הקוויזלינגים שלנו

הפלישתים, והעמיד פני מטורף. "ויתחולל בידם, ויתו על דלתות השער, ויורד רירו אל זקנו. ויאמר אכיש אל עבדיו: הנה תראו איש משתגע, למה תביאו אותו אלי? חסר משוגעים אני, כי הבאתם את זה להשתגע עלי?"

בעיקבות סירוב זה, עבר דויד עם חבורתו אל ארצו של אויב אחר. מואב, אך כעבור זמן-מה חזר לארץ פלישתים. "ויקם דויד, ויעבור הוא ושש-מאות איש אשר עימו אל אכיש בן מעוך מלך גת. וישב דויד עם אכיש בגת, הוא ואנשיו, איש בביתו.

...ויאמר דויד אל אכיש: אם נא מצאתי חן בעיניך, יתנו לי מקום באחת ערי-השדה ואשבה שם, ולמה יישב עבדך בעיר ה' ממלכה עימך. ויתן לו אכיש ביום ההוא את ציקלג."

במלים פשוטות: בשעה שעם ישראל עמד על נפשו במלחמה ל' חיים ולמוות בפלישתים, כיהן דויד כמושל מטעם הפלישתים בציקלג.

הפלישתים ניצחו את צבא ישראל בי גילבוע, הרחק מערי פלשת, ושאל התאבד. דויד הומלך על ישראל. כיצד? יש להניח כי הפלישתים הוסיפו, אחרי ניצחונם הי מוחץ בצפון הארץ, להיות המעצמה הי דומיננטית בארץ כולה. אין ספק שהיתה להם השפעה רבה על בחירת המלך הבא בישראל. הם סמכו על דויד, בן-חסותם, וזה עלה לשילטון.

דרכו של דויד לאחר-מכן, עת איחד את הממלכה ומיגר את ה' פלישתים לצמיתות, אינה יכולה לטשמש את הנסיבות האפקות ש' בהן הגיע לשילטון.

מידעוהו עד דהגול

ה תנ"ך אינו מעלים את הנסיבות הי אלה, כשם שאינו מטשטש פרקים שחור רים אחרים בחייו של דויד. הדבר לא הפריע לעורכי התנ"ך להעלות את דויד על נס, ולהבטיח לביתו את המלכות לעולם ועד. גם המשיח בכבודו בעצמו, כאשר יבוא, יהיה מצאצאי בית דויד.

אולי יש בכך משום הכרה בעובדה ש' קשה מאד לקבוע כללים ברורים לגבי דרכו של מנהיג פוליטי. מה מותר ומה אסור? האם היה מעשהו של דויד כשר או בלתי-כשר? האם היה מותר לו להעזר באויב, כדי להניצל ולהגיע לשילטון, שבו עשה לאחר מכן נסים ונפלאות למען עמו? האם ראוי הוא לתואר בוגד, על כי ישב בציקלג והגן על נחלת הפלישתים מפני העמלקים, בשעה שמיטב הנוער הישראלי שפך את דמו על אדמת הגילבוע במערכה נואשת נגד הפלישתים?

שכנותיהן באמצעות מנהיגים מקומיים כל- שהם, שעורו לטשטש את עובדת הכיבוש. ומאז ימי קדם ועד ימינו, נמצאו תמיד מנהיגים מקומיים שאפתניים, שלא הצליחו להגיע לשילטון בכוחות עצמם, ושהיו מוכי- נים להגשים את מאווייהם בעזרת אויב זר. גם תולדות ישראל אינן נקיות מי תופעה זו. הרופך: גרוד גיבורינו

דויד המלך

חסר משוגעים אני?

א ין מעריצים רבים לרבי-סרן סעד חדאד.

"הייתי משגר אותו לירח!" התפרץ הי שבוע דוברי-הא"ם, כשנתקל בו במטולה. הוא סירב לשבת בחברתו. לאחר מכן סולק מתפקידו ביגלל ההתפרצות.

רוב הערבים רואים בחדאד בוגד וסוכן ישראלי. ממשלת ביירות רואה בו מורד, וי ציוותה עליו לבוא ולהתייצב במטכ"ל הי צבא. גם מנהיגי-הנוצרים בצפון אינם מעזים לשבח אותו בפה מלא. חיילי הא"ם בדרום-לבנון, שבאו מארצות רבות, שוני- אים אותו שינאת-מות.

ברחבי העולם נחשבים סעד חדאד וסאמי שדיאק, עמיתו ושכנו, כסוכנים ישראליים. העיתונים מתארים אותם כשני הרפתקנים, שהשתלטו איש-איש על כיברת-אדמה, בי עורתה של ישראל ובשרותה.

מאת

אורי אבנרי

בכלייה-התיקשורת של ישראל הם מתוארים כמנהיגים לאומיים גדולים, כגיבורי העם הלבנוני, כנושאי דגל הצלב. אך מוחץ לישראל, התווית הי מזרבתק להם נושאת את התואר "קוויזלינג".

קוויזלינג המקורי

ק וויזלינג אינו סתם בוגד, המשרת את האויב.

ברוך כלל, קוויזלינג הוא מנהיג מקומי, המגיע לשילטון בעזרת האויב הזר והי משתף עימו פעולה. הוא יכול להיות, בי עיני עצמו, פטריוט נאמן. הוא טוען — ולעיתים גם בכנות — כי האויב הוא בעצם ידיד, המסייע לאינטרסים האמיתיים של האומה, או שיתוף-הפעולה עם האויב הוא הדרך היחידה להצלת האומה בשעת צרה.

כל מנהיג פוליטי שואף לשילטון. ובימועט כל מנהיג פוליטי אמיתי מסוגל לשכנע את עצמו שמה ש' טוב לו אישית, טוב לאומה כולה. קוויזלינג הוא מנהיג פוליטי הי מסוגל לשכנע את עצמו ששיתוף-הפעולה עם האויב הזר, המעלה אותו לשילטון, הוא שרות נאמן לי עם ומזררת.

האיש שהעניק את שמו לתופעה זו היה אחד וידקון קוויזלינג, פוליטיקאי פאשיסטי